

Višnja Rogošić

Živa slika

Novim brojem časopisa Kazalište pokrećemo blok rubriku *Živa slika* koja će sadržajem bilježiti, osvjetljavati, analizirati i interpretirati estetike suvremenih hrvatskih kazališnih umjetnika u prepoznatljivim kreativnim ulogama pojedinačne ili skupne prirode – scenografa i izvođača, kostimografa i redatelja, dramaturga i koreografa, oblikovatelja svjetla i zvuka – kao i svih onih čiji umjetnički doprinosi zauzimaju granična područja ili se kao inovativni protežu izvan slučenih kategorija.

Metaforom *žive slike* koja uspostavlja ravnojesje statičnosti i prolaznosti, priklanjamo se sve performativnijoj prirodi novijih kazališnih ostvaraja čiji se neposredni učinak ne može utisnuti niti u najkvalitetnije video i audio snimke, a hitro hlapi iz sjećanja svjedoka i sudionika.

Stoga ih pokušavamo pojmiti dok im je puls još čujan, slika živa, a odjeci djelatni pristupajući im iz nekoliko različitih vizura kroz koje se sintetizira manji broj prepoznatljivih estetskih odrednica. Davno istaknuta „tranzitornost“ kazališta danas je dodatno ugrožena spektakularizacijom velikoga dijela medijskoga prostora koji je posvećen bilježenju suvremenih kazališnih zbivanja te „praznim hodom“ s velikim brojem uskličnika uspješno stvara lažni osjećaj sitosti kod izgladnijih recipijenata.

Taj osjećaj da svi o svemu znamo sve, štoviše, da smo na temelju navodnoga „znanja“ spremni formirati i vrlo agresivne stavove o aktualnim ili recentnim dionicima suvremene hrvatske scene, željeli bismo preoblikovati u strpljiviji, precizniji i odmjeraniji uvid u rad umjetnika za koje ne želimo da postanu usputne žrtve „loših vremena“.

Takav pristup posebno odgovara kazalištu što ga stvara Rene Medvešek pa njegovim predstavama za djecu, izvedbenim susretima s baštinom i duhovnošću prožetim kazališnim događajima posvećujemo sljedeće stranice.

Rene Medvešek

